

Sygn. akt IV U 1396/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: st. sekr. sądowy Jerzy Stępień

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2013 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania J. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 8 lipca 2013 roku nr (...)

w sprawie J. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu się J. B. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 kwietnia 2013 r. na okres dwóch lat.

Sygn. akt IVU 1396/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 30 grudnia 2013 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 8 lipca 2013 r. odmówił J. B. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 28.06.2013 r. nie został uznany za niezdolnego do pracy.

J. B. w odwołaniu od tej decyzji domagał się jej zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Zaskarżona decyzja jest dla niego krzywdząca i nie odzwierciedla jego stanu zdrowia.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn podanych w uzasadnieniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. B. urodzony w dniu (...).r., z wykształceniem podstawowym, przyuczony do zawodu montera izolacji termicznej i blacharza, pracował jako pracownik fizyczny. Od 31.01.1990 r. do 31.03.2013 r. pobierał rentę, ostatnio z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W dniu 22.03.2013 r. wystąpił z wnioskiem o rentę.

(dowód: wniosek z dnia 22.03.2013 r. –k.237 ar czII)

Celem wyjaśnienia istoty sporu tj. istnienia u J. B. niezdolności do pracy zarobkowej w rozumieniu art. 12, art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162 poz. 1118 z późn. zm.) i jej stopnia, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego specjalisty z zakresu psychiatrii.

Na podstawie osobistego badania i analizy zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej biegły psychiatra rozpoznał u odwołującego:

- zaburzenia depresyjne nawracające.

Z powodu rozpoznanych schorzeń oraz stopnia ich nasilenia biegły uznał odwołującego za częściowo niezdolnego do pracy okresowo na okres 2 lat od 01.04.2013 r.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, odwołujący od maja 2007 r. pozostaje w leczeniu psychiatrycznym ambulatoryjnym, początkowo z rozpoznaniem epizodu depresji, a od 2008 r. z rozpoznaniem zaburzeń depresyjnych nawracających. W okresie 03-21.06.2013 r. był hospitalizowany w Oddziale Psychiatrycznym z rozpoznaniem zaburzeń depresyjnych nawracających. Z badania psychologicznego z dnia 19.06.2013 r. wynika, że u odwołującego rozpoznano organiczne zaburzenia depresyjne (małe możliwości zmiany z racji ukierunkowanej podłożem organicznym sztywności emocji i myślenia). Jak wynika z dokumentacji medycznej z leczenia ambulatoryjnego również po hospitalizacji stwierdzono nasilone objawy depresyjne, prawdopodobnie z objawami psychotycznymi – wizyty 23.09.2013 r., 30.09.2013 r., 07.10.2013 r., nie wyrażał zgody na kolejną proponowaną hospitalizację. W czasie obecnego badania psychiatrycznego u odwołującego stwierdza się zaburzenia depresyjne, znacznie nasilone, upośledzające funkcjonowanie w stopniu znacznym i powodujące częściową niezdolność do pracy, okresową na okres 2 lat od 01.04.2013 r. Nie jest możliwe odzyskanie zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

/dowód : opinia sąдово-lekarska – k.7-9 as/

Sąd ustalając stan faktyczny niniejszej sprawy podzielił wnioski opinii biegłego sądowego z zakresu psychiatrii, gdyż zostały one w sposób przekonujący uzasadnione, a poza tym w rzeczowy sposób odnosiły się do okoliczności niezbędnych dla ustalenia stanu zdrowia odwołującego się, a w konsekwencji jego zdolności do pracy. Przedmiotowa opinia sporządzona została przez biegłego sądowego posiadającego odpowiednią wiedzę, kwalifikacje oraz doświadczenie zawodowe. Opinia ta jest rzetelna, przekonująca i w pełni pozwala ustalić stan zdrowia odwołującego. Specjalista wydał opinie po zapoznaniu się z dokumentacją oraz po osobistym badaniu odwołującego się, a zatem posiadał kompleksowe informacje niezbędne do sformułowania wniosków. Opinia jest spójna i udziela odpowiedzi na istotne dla rozstrzygnięcia sprawy pytania.

Żadna ze stron nie wniosła zastrzeżeń do opinii.

Opinia biegłego w ocenie Sądu spełnia ponadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 kpc i art. 285 kpc, a także w Rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z dnia 14.12.2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy w związku z art. 12-14 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie J. B. od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 8 lipca 2013 r. w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U., Nr 162., poz 1118, z późn. zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

- jest niezdolny do pracy,

- ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,

- niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4,6,7,9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt. 10 lit. a), pkt. 11-12, 13, lit. a), pkt. 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do dyspozycji art. 12 powołanej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. W myśl dyspozycji ustępu 3 powołanego artykułu, częściowo niezdolną jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z dotychczasowym poziomem kwalifikacji.

Równocześnie zgodnie z treścią art. 13 powołanej ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak też możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. Dalej w myśl ustępu 3 cytowanego artykułu, trwałą niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy, zaś gdy rokowania takie istnieją, orzeka się okresową niezdolność do pracy.

Przedmiotem postępowania było ustalenie, czy ubezpieczony ze względu na stan zdrowia jest niezdolny do pracy, czy też jest zdolny do pracy, jak to wynika z decyzji ZUS wydanej w oparciu o orzeczenie komisji lekarskiej.

Sąd w oparciu o opinię biegłego lekarza psychiatrę sporządzoną na podstawie wyników badań i dokumentacji medycznej stwierdził u ubezpieczonego istnienie przesłanek uzasadniających przyjęcie, iż J. B. z uwagi na zaburzenia depresyjne nawracające spełnia warunek w postaci częściowej niezdolności do pracy jako pracownik fizyczny okresowo od dnia 01.04.2013 r. na okres 2 lat.

Odwołujący ma wykształcenie podstawowe pracował jako pracownik fizyczny. Należy zatem stwierdzić, że obecnie odwołujący utracił umiejętność pracy we wskazanym charakterze pracownika fizycznego. Przekwalifikowanie odwołującego do innej pracy biorąc pod uwagę jego wiek (skończył 59 lat), wykształcenie podstawowe i możliwości intelektualne nie jest możliwe i celowe. Odwołujący jest z powodu naruszenia sprawności organizmu częściowo niezdolny do pracy, ponieważ w znacznym stopniu utracił zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji tj. pracownik fizyczny (art.12 ust 3).

Pozostałych warunków z art. 57 ust. 1 ustawy organ rentowy nie kwestionował.

W niniejszym przypadku odwołujący spełnia przesłanki z art. 12, 13 i 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 z późn. zm.) oraz art. 477¹⁴ §2 kpc należało orzec jak sentencji wyroku i zmienić zaskarżoną decyzję z dnia 8 lipca 2013 r. przyznając J. B. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01.04.2013 r. na okres 2 lat.

SSO Kazimierz Kostrzewa

S/

- odnotować uzasadnienie,
- odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć organowi rentowemu,
- kal. 2 tygodnie.